

ВОЕННОИНВАЛИД

Брой 12, декември 2012 г.

Година гвананагесета

Месечно издание на Съюза на военноинвалидните кооперации в България

Работейки с нас, Вие попомагате хората, изгубили здравето си за Родина

ВЕСЕЛА КОЛЕДА, ЧЕСТИТА 2013 ГОДИНА

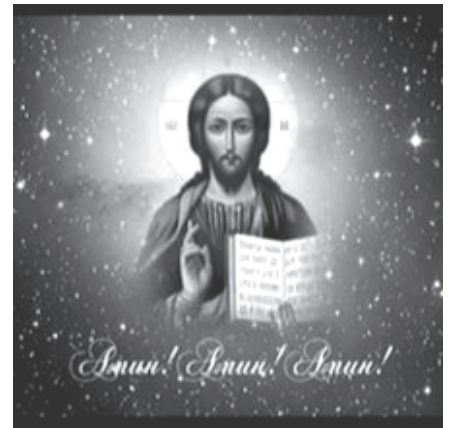

**УВАЖАЕМИ КОЛЕГИ,
ПОЖЕЛАВАМ ВИ
ЗДРАВЕ И КЪСМЕТ ЗА
ВАС И ВАШИТЕ
БЛИЗКИ. НЕКА ОСТА-
НЕМ ЕДИННИ В БОР-
БАТА ЗА ОЦЕЛЯВАНЕ
В ТЕЗИ ТРУДНИ ВРЕ-
МЕНА!**

**КОЛЕДНИТЕ И НО-
ВОГОДИШНИТЕ
ПРАЗНИЦИ ДА ВИ ЗА-
ВАРЯТ В ЩАСТИЕ И
ТО ДА СЕ УДВОИ
ПРЕЗ НОВАТА ГОДИ-
НА!**

БОГ ДА ВИ ПАЗИ!

**ПРЕДСЕДАТЕЛ:
БОРИС НИКОЛОВ**

ТИХА НОЩ, СВЯТА НОЩ

*Цяла земя е в тишина
Виж Витлеемската
светла звезда*

*Мъдречи води от чуж-
да земя*

*Дето Христос се роди
Дето Христос се роди*

Тиха нощ, свята нощ

*Цяла земя е в тишина
Ангели пеят със ра-
достен глас*

*Спасение носят за нас
Ето Христос се роди
Ето Христос се роди
Тиха нощ, свята нощ
Цяла земя е в тишина
Виж Витлеемската
светла звезда*

*Мъдречи води от чуж-
да земя*

*Дето Христос се роди
Дето Христос се роди*

ОТЧЕТНО СЪБРАНИЕ НА ДРУЖЕСТВО "ВОЕННОИНВАЛИД" - ВАРНА КЪМ СЪЮЗА НА ВОЕННОИНВАЛИДИТЕ И ВОЕННОПОСТРАДАЛИТЕ

На 15 ноември 2012 г. в концертната зала на Военноморския клуб - Варна, се проведе годишното отчетно събрание на Дружество "Военноинвалид" - Варна. Председателят на организацията г-н Коста Димитров откри събранието с предложение за ставане на крака. Над осемдесетте присъстващи под звуците на военен марш тържествено приеха внасянето в залата на Дружественото знаме символ на Дружество "Военноинвалид" - Варна.

Отчета и резултата от дейностите на Дружеството през изминалата година уважиха представители на различни институции и гости на събранието: капитан I ранг Д. Дечев началник на канцеларията на Главнокомандващия на Военноморските сили, г-н Владимир Бучков представител на Агенция "Социално подпомагане" - Варна, г-н Владимир Дамянов представител на Агенция за хората с увреждания, г-н Стефан Димчев представител на Съюза на военни инвалидите и военнопострадалите, полковник Васил Вълчев председател на Съюза на ветераните от войните Варна, полковник Петев от СОСЗ и резерва, полковник Дамянов ветеран от войните.

Избрано бе ръководство на събранието - за негов председател бе определен подп. о.з (р) Атанас Пенев и за секретар протоколчик кап. о.з (р) Лозан Георгиев.

Председателят на Дружеството предложи с едноминутно мълчание да бъде почетена па-

метта на всички военни инвалиди и военнопострадали, загинали през годините.

След избиране на комисии, необходими за прецизната работа на събранието, то започна своята дейност по предложения, допълнен и приет Дневен ред. В Отчетния доклад, представен от председателя на Дружеството бе отчетено всичко свършено и несвършено през периода от

четвърто тримесечие на 2011 г. до трето тримесечие на 2012 г. включително. Обстойно беше разгледан проектът за промяна и допълнение на Закона за военни инвалидите и военнопострадалите. Отчетено беше написването на писма за подкрепа до девет институции, от които зависи приемането му. Вече са получени отговори от три министерства и от Народното събрание на Република България, където се посочва принципно подкрепа на исканията за промяна в Закона. Обсъден бе и проблемът със снабдяването на жизнено важни лекарства за военни инвалиди и военнопострадали. Приетата Наредба № 4 от 19.10.2012 г. видимо зарадва и

даде надежда на членовете за по-лесно облекчаване на техните болки и лечение на техните боелсти.

Много обещаващи и разнообразни предложения направиха представителите на институциите в своите поздравления и изказвания. Капитан I ранг Дечев от Главния щаб на ВМС гарантира, че винаги ще подпомага дейностите на Дружество "Военноинвалид" - Варна, въпреки ограничения бюджет. Г-н Бучков от АСП - Варна също заяви, че ще помага на членовете на Дружеството според закона и възможностите си. Г-н Дамянов от АХУ ще съдейства за интеграцията на военни инвалидите и военнопострадалите в обществото, за решаването на техните проблеми и чрез съдействие в кандидатването по проекти. Г-н Стефан Димчев поднесе поздравления от Централния съвет на СВВП, както и даде много полезни насоки и отговори на наболели въпроси засягащи съдбата на военни инвалидите и военнопострадалите. Приветствия и поздравления поднесоха и другите гости на събранието.

Със ставане на крака и под звуците на военен марш бе изпратено Дружественото знаме, а в очите на много от присъстващите се забелязваха сълзи на почит и преклонение. С девиза Всичко за България събранието бе закрито.

Димитър КОСТОВ,
кореспондент за Варна и
Областта
Снимки: Йордан КИРАЧЕН

НИЕ БЪЛГАРИТЕ

Българите сме странен народ, изтъкан от противоречия. Територията ни винаги е била важна връзка между Изтока и Запада. Имаме славно, но забравено и непопуляризирано минало, горчиво настояще и неясно бъдеще.

В древността българите са били велики преди всичко със своя дух. Наричат държавата ни държава на духа.

Според руския академик Лихачов: "Българската държава на Духа се простира от Балтийско море до Тихия океан и от Северния ледовит океан до Индийския."

Наша исконна земя е Тракия, Мизия и Македония, Кавказ и Волго-Уралието - важни съставки, които образуват България. От дълбока древност тези земи са владени от нашите далечни предци и праотци. От Балканите след потопа в Черно море през VI хилядолетие пр.н.е. тръгват строителите на Варненската цивилизация (най-старата в Европа и най-значимата след потъването на Атлантида).

Не случайно известният наш траколог Александър Фол отбелязва: «Българите са единственият народ в Евразия, който носи ценностите на трите ядра на исторически живот на най-източното в зоната на Памир-Хиндуш, на степното и на равнинно-планинското, включително между Двуречието (Месопотамия и Нил).

Старите местни жители на Балканите са известни като пелазги, а след това като траки и

мизи. Македоните са познати в началото като пелазги /пелгери, после мизи и накрая българи. Всички те принадлежат към големата българска общност. Още Херодот - бащата на историята смята, че най-стар народ на света са балканските бръгои (бриги, фриги, родееци се с мизите, които по-късно се наричат българи).

Италианският премиер Силвио Берлускони не крие, че Рим е създаден от траки, които са преселници от Троя. Главен герой в Троянската война е богоравният Ахил, който води три хиляди българи. Важно сведение за тази легендарна война оставя и хронистът Йордан, който споменава, че сестриният син на троянския цар Приам е бил мизийски княз и държавата му се е простирила от Дунав до Истрия.

За най-ранно досега се смяташе писмото на шумерите. Повечето от изследователите го датират с начало около 3 100 г. пр.н.е. У нас има открити писмени знаци още от V хилядолетие пр.н.е., но те продължават да тънат в забвение. Въпреки, че плочката от Градешница (Врачанско) и печатът от Караново (Сливенско) са твърде сходни с намерените в Шумер, а знаците от Магурата и Байлово са идентични с древен Египет.

През 60-те години на XX в. В САЩ е проведено изследване на езиците за за-

пазване на информацията, която носи всеки от тях. Проучени са около двеста езика като са направени преводи от специалисти на един и същ основен текст. След всеки превод се извършвал обратен превод на изследвания език за сравняемост. При най-издръжливите езици информацията се губи към 15-ия превод, докато българският език устоява на 70 превода.

Няма по-ярка, самобитна и оригинална личност от българина. Доказали сме го с най-високи постижения в различни сфери на обществения живот. Нека напомним, че тук е открито най-старото злато на земята и ние, българите, притежаваме най-древния и точен календар, който и днес удивлява със своята прецизност.

Българите са майстори-строители и това отдавна е известно. През средновековието със своите 24 кв. км и с повече от 30 църкви Плиска е най-големият град в Европа и Близкия Изток, за сравнение: Цариград е 16 кв. км, Рим 11 кв. км, Багдад 7,5 кв. км, Париж 4 кв. км. Златната църква в Преслав е първият ренесансов полъх в европейската архитектура.

Норман Дейвис - американски професор и историк, в книгата си "История на Европа" смята, че корентите на европейската култура трябва да се търсят в България.

Бившият френски президент Франсоа Митеран също ценеше високо България и твърдеше, че «българският народ е един от създателите на цивилизацията на нашата планета».

Великият духовен водач Далай Лама отива още по-далеч. Той сочи България като един от трите биоенергийни центрове на Вселената.

Акад. Владимир ЙОРДАНОВ

СТАРТИРА ИНИЦИАТИВА ЗА

За мен е чест да поднеса своите поздравления по повод на Вашата инициатива за издигане паметник в София на майор Георги Векилски. За Столична община е от изключителна важност да поддържа жива паметта за героите от нашата история, защото народ, който не почита своето минало, няма и бъдеще. Това написа в поздравителния си адрес до председателите на управителните съвети на Съюза на военноинвалидите и военнопострадалите (СВВП) мл. лейт. о.з. инж. Петър Велчев и на Гражданско сдружение "Епископ Йосип Щросмайер" Трифон Павлов, столичният кмет Йорданка Фандъкова. Поводът бе обявяването на инициативата на двете организации за издигане на паметник в София на майор Георги Векилски, участник в три войни за национално обединение на България. Начинанието бе благословено по православния ритуал от отец Кирил, свещенослужител от столичния храм "Св. Николай".

С присъствието си на обществения форум, съпричастност и подкрепа за идеята заявиха представители на държавни ведомства и културни институции, представители на Столична община, военнопатриотични съюзи и организации. На форума присъстваха секретарят по отбраната и сигурността на Президента Росен Плевнелиев, който е и Върховен главнокомандващ на Въръжените сили и Патрон на СВВП Васил Маринов, представителят на Столична община г-жа Ивана Пасева, председатели и почетни председатели на основните военнопатриотични съюзи, между които Атанас Илев и полк. о.з. инж. Никола Рухчев, председателят на Съюза на во-

енноинвалидните кооперации в България Борис Николов, полк. о.р. проф. Димитър Минчев председател от българска стра-

на на Международната комисиия за военна история, представители на Съюза на офицерите и сержантите от запаса и резерва и Съюза на ветераните от войните в България, много офицери от кадъра и резерва на Българската армия. Присъстваха и потомци на майор Векилски, между които и телевизионната водеща Мариана Векилска. Клуб "Един завет" бе представен от Димитър Петров и Николай Митриков.

Единодушно бе мнението на присъстващите да се увековечат подвизите на този доблестен български офицер, на добруджанския герой и кавалер на ордена "За храброст" майор Георги Векилски. Да се отдаде заслуженото на конния артилерист, победител в сраженията от Добрич през Мустафа-ачи до делтата на Дунав. Да се популяризира военният тактик-инноватор, за когото полковник Павел Шойлеков казва: "Майор Векилски съединяваше в себе си сърцето и храбростта на кавалериста с ума на артилериста. Единодушно бе мнението на

присъстващите, че оттук нататък името на майор Векилски следва да се споменава редом с имената на неговите командири - прославлените генерали Иван Колев и Стефан Тошев.

Кой е майор Георги Векилски? Като че ли името на доблестния офицер от Българската армия се свързва предимно с улиците, носещи неговото име в София и Добрич, както и на едно добруджанско село, а животът и подвизите му, посветени на военното дело и осъществяването на националната кауза за обединение на българските земи, остават малко познати за широката българска общественост.

Георги Векилски е роден на 4 ноември 1882 г. в гр. Ловеч в семейството на виден просветен деец. Приет е да се обучава във Военното училище в София, което завършва с отличие през 1903 г. и веднага като подпоручик е назначен за командир на батарея от 4-ти арт. полк, разположен в София. Само две години по-късно е произведен в звание поручик, а на 1 януари 1910 г. е вече капитан. В състава на полка си участва активно в бойните действия по време на двете Балкански войни (1912-1913 г.). Безупречното управление в сложна бойна обстановка на огъня на батареята, командвана от капитан Векилски, му донасят заслужено признание. Той получава последователно ордена "Св. Александър" V степен и "За храброст" IV степен, както и медал "За 10 години отлична служба".

През 1914 г. във военните среди се разгаря дискусия за формирането в България на конна батарея. В нея се включва и капитан Векилски. Негова статия под заглавие "Конна артилерия" се появява на 5 юли 1914 г. в сп. "Военни известия".

ПАМЕТНИК НА МАЙОР ВЕКИЛСКИ В СОФИЯ

Такава батарея се създава в хода на Първата световна война, в която през 1915 г. България се присъединява към Централните сили, а през 1916 г. предприема бойни действия срещу румънската армия, действаща под командването на Антантата. Съвсем логично за пръв командир на конната батарея е назначен капитан Векилски. Тя е подчинена на конната дивизия на ген. Иван Колев, действаща в състава на Трета българска армия, командвана от генерал Стефан Тошев. С тази батарея капитан Векилски активно участва в боевете при Добрич.

Но сражението при село Мустафачи ще запише с големи златни букви името на офицера Векилски в родната ни военна история. Тук капитан Векилски успява не само да спаси от пленяване оръдието на славната си батарея, но и така

да организира отбраната на поверената му позиция, че да я превърне в непревземаема крепост. Събирайки разпръснати групи пехотинци и кавалеристи, командирът Векилски, въпреки зле оборудваните (поради недостиг на време) окопи и нищожното количество боеприпаси, успява да изгради шест карета жива сила около 6-те български оръдия. Уверените му и властни команди къртят над позицията и дават необходимата увереност на бойците: "Ни-

кой няма да отстъпва! Нито крачка назад! Тук ще се мре!... Тури ножа! Пълни карабините! Наблизо! Наблизо около оръдието!..." Така личният пример на командира превръща шепата бойци в гранитна скала, която се изправя пред многочислени противник, чиито плътни редици методично и решително се покосяват от шрапнелните снаряди на 6-те български оръдия, стрелящи с право мерене. На многобройните румънско-руски части са нанесени тежки загуби, а устремът им е спрян. Тогава генерал Колев, внимател-

но наблюдаващ развитието на сражението, заповядва атака и разстроените противникови части се превръщат в лесна плячка за българската конница. Възхитен от българската отбрана и контранастъпление, командващият съюзните сили на Балканите фелдмаршал Август фон Макензен, пристига в щаба на конната дивизия и лично поздравява конната батарея на капитан Векилски. Легендарното сражение е описано и от големия български писател Йордан

Йовков, който по това време е военен кореспондент в Добруджа.

На 27 февруари 1917 г. капитан Векилски е произведен в чин майор и е назначен за пръв началник на новосъздаденото конно-артилерийско отделение. В хода на войната майор Векилски използва подчинената му артилерия с въвеждането на нови и непознати за този род войска тактически подходи. Често е нареждал незначителен брой конници да се движат пред бойните позиции на противника, за да го примамат да предприеме нападение и лесна победа срещу тях. Когато това се случвало, той се е натъквал на безпощадната кинжална стрелба на българските оръ-

дия.

На 15 март 1918 г. при разузнаване в делтата на Дунав (до село Беш-тепе близо до гр. Тулча) и при неизяснени обстоятелства, вследствие разрыв на бомба, загива 35-годишният прославен български офицер Георги Векилски. Погребан е с военни почести на 22 март в двора на църквата

"Св. Георги" в Тулча и на следващия ден посмъртно е произведен в звание подполковник. През 1930 г. тленните му останки са пренесени в гробница на Алеята на героите в двора на Артилерийските казарми в София, а впоследствие са преместени в Софийските военни гробища, където и до ден днешен почиват ведно с тези на загиналите по бранните полета български войници.

**Майор от резерва
Манол ТЕНЧЕВ**

ВОЕННОИНВАЛИДИТЕ В СЪЮЗ СЪС СДРУЖЕНИЯТА ЗА ГРАЖДАНСКИ КОНТРОЛ

Ръководството на Съюза на военнопострадалите (СВВП) винаги е изразявало ясна и категорична позиция по всички проблеми, свързани с тежкото социално положение на българските граждани, притежаващи качеството "военноинвалид и военнопострадал". В тази връзка Управителния съвет на СВВП не престава да търси активни контакти и взаимодействие с държавните институции и ведомства, отговорни за подобряването на нормативната уредба и издигане на нивото на социалните грижи, насочени към военноинвалидите и военнопострадалите. Важен елемент от дейността по получаване на обществена подкрепа и съдействие за разрешаване на тежките проблеми на членовете на СВВП и подобряване на социалния им статус, представляват и споразуменията за съвместна дейност с неправителствени структури и организации

на гражданското общество.

Отчитайки нуждата от популяризиране на правните ценности на обществото и необходимостта от разпространение и прилагане на ефективна правна защита на гражданите, пострадали при или по повод отбраната на страната, председателят на СВВП мл. лейт. инж. Петър Велчев (*на снимката*) и председателят на Обединени сдружения за граждански контрол (ОСГК) Цветан Ночев, подписа меморандум за сътрудничество. Според възможностите си ОСГК ще организира и предоставя безвъзмездна правна консултантска помощ на членовете на СВВП. Тя ще се изразява в предоставяне на безплатни правни консултации от квалифицирани

специалисти на ОСГК, които ще се извършват в офиса на организацията. Меморандумът е подписан в навечерието на 3 декември Световния ден на хората с увреждания.

Правните услуги за членовете на СВВП ще се извършват в София на адрес: район "Триадица", ул. "Краище", бл. 25, вх. Б, ет 1, ап. 21.

Телефон за връзка с ОСГК 0887 416 925. Електронен адрес: osgk@abv.bg

С подписания меморандум, двете неправителствени организации се надяват правните възможности, съществуващи в българското законодателство, да придобият практическа насоченост в интерес на военноинвалидите и военнопострадалите, на тези заслужили за Родината ни български граждани, които най-силно се нуждаят от социална закрила и справедлив обществен и правен ред. **ВИ**

Еднозърнестият Лимец е пълноценна храна, която превъзхожда по качества и генетична стабилност останалите видове пшеница. Това е лесно смилаема храна, която съдържа в голямо количество витамини от В-групата, повече белтъчини и полезни мазнини от модерните сортове пшеница, значителни количества калий, магнезий, манган, фосфор, желязо, калций. При покълване съдържанието на цинк и магнезий в Лимеца се увеличава значително. Едно от най-ценните му качества е ниското съдържание на глутен, заради което е особено подходяща употребата му от малки деца.

Лимецът е много богат на минерали съдържа повече магнезий в сравнение с кафявия ориз и повече фосфор отколкото соята. Неговите протеини съдържат 8 вида аминокиселини, включително и лизин, което рядко се

ЛИМЕЦ най качествената пшеница

среща в зърнени култури. Лизинът е необходима аминокиселина, която забавя стареенето на костите (остеопороза), спомага за добрата концентрация, оказва профилактично и зареждащо действие срещу вируси. Според последните проучвания Лимецът е добра храна и при диабет. Съдържащите се в него разтворими въглехидрати-полизахариди притежават способността да укрепват имунната система.

ДЕЙСТВИЕ:

- антиоксидантни свойства;
- стимулира обмяната на веществата;
- засилва естествените съпротивителни сили на организма и съдейства за прочистването му от отровите;
- активизира бъбречната дейност;
- подобрява кръвообращение-

то;

- има съдоразширяващо действие;
- повишава общия тонус и работоспособност на организма;
- алкална действие в следствие на което и разтоварва;
- лесната му смилаемост го прави много подходящ за диетично безглутеново хранене;
- подпомага интелектуалната помощ.

ПРИЛОЖЕНИЕ:

Най-добре е да се консумират кълнове от Лимец: за приготвяне на вкусен и здравословен хляб; в разнообразни ястия като палачинки; може да се консумира и варен Лимец с мед, орехи и канела, както и навсякъде където се използва ориз, той може да бъде заменен с Лимец (напр. пълнени чушки, зеле с Лимец, зелена супа с Лимец и др.)

КОЛЕДНА ПРИКАЗКА НА ПАУЛУ КУЕЛЮ

Смисълът на приказките е в това, че неподвластни на хода на времето, широтата на пространството, те звучат с различно настроение и постепенно проникват в "колективното подсъзнание" на цялото човечество. Не знам дали тази история, която се каня да ви разкажа, се е родила в Япония. Аз я чух в една нощ преди Рождество, седнал на един камък. Предполагам следното: мисълта за това, че ние не разбираме какво чудо е животът, че позволяваме на алчността да замени великодушието, може да послужи като силно предупреждение за всички, които се силят да изпълнят своите мечти.

Отдавна-отдавна живеел на остров Хокайдо юноша на име Хуми. Той си изкарвал хляба, като чукал камъни. Макар че бил и силен, и здрав, той оставал недоволен от своята съдба и се оплаквал от това ден и нощ.

Хуми не се оправял много-много в християнските традиции, но бил чул, че поне веднъж в годината желанията на всички хора се изпълняват. И ето, когато настъпила Коледа, той се помолил искрено и горещо, и за негово учудване пред него се появил един ангел.

- Ти си здрав, целият ти живот е пред теб, - казал ангелът. - Всички млади хора започват отнякъде. Ти защо през цялото време се оплакваш от съдбата си?

- Господ беше несправедлив към мен: той не ми даде възможност да се издигна, - отговорил Хуми.

Обезпокоен, ангелът побързал да се яви при Господ и да го помоли да помогне на неговия подопечен, да не би току- виж да изгуби душата си.

- Нека бъде по твоему, - промълвил Господ. - Днес е Коледа и нека се изпълни всичко, каквото и

да пожелае Хуми.

На следващия ден Хуми дробил камъни и видял как покрай него в карета минал някакъв знатен велможа - целият в скъпоценни камъни. Изтривайки с мръсната си ръка потта от лицето си, Хуми горчиво казал:

- Защо аз да не мога да бъда знатен? Нека и аз да имам такава съдба!

- Така да бъде! - много зарадван, прошепнал ангелът.

И Хуми станал владетел на огромно имение и разкошен дворец, вече имал своя земя, коне, слуги и сега всеки ден той се разхождал, съпровождан от своята внушителна свита и се наслаждавал като виждал, че неговите предишни другари се нареждат покрай брега на реката, кланяйки му се почитателно.

Веднъж денят се оказал нетърпимо горещ и Хуми, макар че вървял под позлатен чадър, дишал тежко, сякаш чукал камъни. Тогава му станало ясно, че не е литнал чак толкова високо: над него били принцовете и императорът, а над тях - Слънцето, което не се подчинява никому. Е, да, точно то е истинският владетел на света.

- Ангел мой! Защо аз не мога да бъда Слънце?! Ето това е моята съдба!

От такова тщеславие ангелът се опечалил, но все пак изрекъл:

- Така да бъде!

И Хуми станал това, което поискал да стане - Слънце.

И засиял той на небето, блестял с лъчи, наслаждавал се на безмерната си власт: ако поискам - посевите ще узреят, ако поискам - ще ги изгоря със суша. Тогава обаче изведнъж забелязал, че срещу него се приближава черно петънце. То все повече растяло и растяло и се превърнало в тъмен облак, който го обгърнал от всич-

ки страни, закривайки от него Земята.

- Ангел мой! - извикал Хуми. - Облакът е по-могъщ от Слънцето! Моята съдба е да бъда облак!

- Така да бъде! - отговорил на това ангелът.

И Хуми, превръщайки се в облак, решил, че мечтата му се е изпълнила.

- Аз съм могъщ! - викал той, закривайки Слънцето.

- Аз съм непобедим! - гърмял той, гонейки вълните по морето.

Но на един пустинен бряг на океана се извисявала огромна гранитна скала - древна като света. Хуми сметнал, че тя го предизвиква и извил такава буря, каквато никога преди не е бушувала на Земята. Високите, мощни океански вълни яростно се разбивали в скалата, опитвайки се да я поместят и потопят в морските бездни.

Но скалата, както и преди, стояла непоколебимо.

- Ангел мой! - заплакал Хуми. - Скалата е по-силна от облака! Моята съдба е да бъда скала!

И се превърнал в скала.

- Кой може сега да ме надвие? - питал той самия себе си. - Аз съм по-могъщ от всички на света.

Минали няколко години и ето че една сутрин Хуми усетил как нещо остро го проболо, а после страшна болка започнала да раздира неговите камени вътрешности, да къса на части неговото гранитно тяло. Той чул глухи, настойчиви удари и отново го пронизала неимоверна болка.

Обезумявайки от ужас, той извикал:

- Ангел мой, някой иска да ме убие! Той е по-могъщ от мен и аз искам да бъда такъв, какъвто е той!

- Така да бъде! - плачейки, възкликнал ангелът.

И Хуми отново се заел да чука камъни.

ВОЕННОИНВАЛИД

Изгвава СЪЮЗЪТ НА ВОЕННОИНВАЛИДНИТЕ КООПЕРАЦИИ В БЪЛГАРИЯ

Редакционна колегия:
Главен редактор Борис Николов
Редактори Даниела Тронкова,
Красен Бучков

Адрес на редакцията:
 гр. Перник 2300, ПК 36
 Пл. "Св. Иван Рилски", Синдикален дом, ет. 7, офис 705
 Тел. / факс: 076 / 60 48 74
 GSM: 088 771 96 86

E-mail: svik_pk@mail.bg

Печат "Нюзпринт" - ЕООД

ISSN: 1312 - 9066

2013

Януари

Н	П	В	С	Ч	П	С
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

Февруари

Н	П	В	С	Ч	П	С
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28		

Март

Н	П	В	С	Ч	П	С
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

Април

Н	П	В	С	Ч	П	С
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				

Май

Н	П	В	С	Ч	П	С
		1	2	3	4	
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

Юни

Н	П	В	С	Ч	П	С
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30						

Юли

Н	П	В	С	Ч	П	С
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

Август

Н	П	В	С	Ч	П	С
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

Септември

Н	П	В	С	Ч	П	С
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					

Октомври

Н	П	В	С	Ч	П	С
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

Ноември

Н	П	В	С	Ч	П	С
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

Декември

Н	П	В	С	Ч	П	С
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

